

Отражение ли е българската медицинска наука на системата на здравеопазването в страната?

Приключи годишният конгрес на Европейската асоциация по кардиология. Специалистите по сърдечно-съдови заболявания обсъдиха новите тенденции в диагностиката и лечението на сърдечно-съдовите заболявания. Големи и не толкова големи лечебни заведения в Европа представиха научни разработки, които допринасят за развитието на кардиологията като наука. И отново добре познатата картина на задоволително присъствие на български лекари на форума със символичното единично представяне на родната наука.

Европейските конгреси не са образователни, а научни форуми. За да казваме, че кардиологията се развива с бързи темпове, трябва да има кой да прави фундаментални изследвания и клинични наблюдения. Грешна е тезата, че фармацевтичната индустрия стимулира науката. Напротив, индустрията се ползва от фундаменталните открития в медицината. Трябва да сме наясно, че големите проучвания, за които всеки се бори, са само част от налагане на лекарствена стратегия. Фундаменталната и експерименталната наука са двигателите на развитие на специалността. Трябва да си зададем въпроса какво толкова ни липсва, че сме много по-назад от други страни с подобен на нашия икономически статус? Защо лекари от съседни държави могат да провеждат изследвания, които да се оценяват високо от водещите кардиолози на Европа? Защо дори не можем да провеждаме реални епидемиологични проучвания? Защо нашата научна продукция се свежда до бегли впечатления за ефекта на едно или друго лекарство? Не прави ли впечатление на ръководещите здравеопазването в България, че липсва значима научна продукция от нашите водещи лечебни структури?

Единственото обяснение е, че в борбата за оцеляване на болничните заведения и научните колективи (които почти напълно са разбити), в преструктурирането на системата, което продължава вече десетилетия, ние загубихме своята научна идентичност. А да не забравяме, че е било време, когато български кардиолози са били сред научните колективи на световни научни форуми. Някои са били в редакционните съвети на престижни научни списания. Трябва обаче да сме наясно, че за да имаме авторитет в бъдещите структури на обединена Европа, ние трябва да дадем нещо на света. Не трябва да се срамуваме, че сме българи, а да се стремим наши представители да участват наравно с европейските кардиолози. Защото, унищожили своя научен потенциал, ние разбихме всички надежди за равнопоставеност с другите сродни на нас държави от Европа.

Много грешна е тезата за концентриране на високотехнологична диагностична апаратура в няколко лечебни заведения. Парадоксалното е, че някои от тях нямат дори една научна публикация. Ние виждаме как тези болници използват с научна цел тези модерни диагностични средства. Не публикуването на редки клинични случаи, не пациентното финансиране на болницата ще ни изравни с европейските болници. Нуждаем се от научни колективи, които, виждайки рационалното в модерната диагностика, да могат да допринесат за развитието на науката кардиология.

Трябва да знаем, че обучението е важно за поддържане на нашите професионални качества, но чрез научните ни постижения ще ни оценяват в обединена Европа. И напълно реално е състоянието на научната мисъл в кардиологията да е отражение на цялата ни система на здравеопазване.

Д-р Борислав Георгиев
Главен редактор